



**Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia**

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta

Secunda secundae Summa Theologiae

**Thomas <von Aquin, Heiliger>**

**Venetiis, 1593**

7 vtrum status episcoporum sit perfectior, quàm status religiosorum.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72772](#)

de religione laxiori, nihil obstat: quoniam si essent in statu perfectio-  
nis curati, essent in perfectiori statu quam religiosi, quonia  
essent in statu perfectio-  
nis ut perfectiores, sicut episcopi, propter  
nationaliter tamen: & per hoc non licet eis pasum transire ad re-  
ligionem, sicut de facto licet.

¶ Ad objectionem

cōtra tertiani ratione-  
m respondetur, q̄  
differentia inter de-  
fensum episcopi, &  
defensum curati si  
esset in statu perfectio-  
nis, monstrat il-  
lum esse licitum, &  
hunc illicium. Est  
enim inter eos dif-  
ferentia quo ad duo.

Glos. inter-  
linearis, ibi.

Ca. 5. in tenu-  
lo de fa-  
cilius docum per-  
fectionibus,

16. q. 1. cap.  
Cunctis, in  
principio.

AD SECUNDVM dicendum, q̄  
episcopi principaliter habent cu-  
ram ouium suā dioecesis: pref-  
byteri autem curati, & archidia-  
coni, habēt aliquas subministra-  
tiones sub episcopis. Vnde super  
per illud 1.ad Cor. 1. o. Alij opitu-  
lations, alij gubernationes, di-  
cit glo. \* opitulations. i. eos q̄  
majoribus ferunt opē, ut Titus  
Apostolo: uel archidiaconi epi-  
scopis, gubernationes, s. minorū  
personarū: prelationes, ut pref-  
byteri sunt, qui plebi documen-  
to sunt. Et Diony dicit 5. ecclae-  
siastiq̄ hierarchie, \* q̄ sic sunt uni-  
uersalem hierarchiam uidemus  
in Iesu terminatam, ita unam-  
quamque functionem in propio  
diuino hierarchia. episcopo. Et

16. q. 1. dicitur, † Omnibus pres-  
byteris & diaconibus attenden-  
dum est, ut nihil absque proprii  
episcopi deferat: episcopi licentia agant. Ex quo  
pater, q̄ ita se habent ad episcopum,  
quod Papa dispensat  
in uotis seu obliga-  
tionibus perpetuis,  
episcopum autem nō  
vt in litera dicuntur.  
Ac per hoc si cura-  
tis esset in statu per-  
fectionis, & sic ex  
hoc ipso habens ob-  
ligationē perpetua, non  
licite licentiarietur  
ab episcopo, ut  
pote non habeat au-  
thoritatem supra hu-  
iūsmodi uinculis per-  
petuis. Secundo, ex  
parte cause: quia  
episcopus, ut in litera  
dicuntur, & in dicta  
decreta. Nisi cū  
pridem, pater, certe  
exiguntur causa ad  
hoc ut episcopo con-  
cedatur deferere ani-  
marum curam. Curatus autem paſsim potest ab episcopo licen-  
tiari ad parochias suā deferritionem: & hoc si endit ipsū non  
esse in perfectione statu. Et per hoc patet solutio objectionis.

¶ Circa illud litera dicitum. Solus Papa dispensat in uotis orato-  
riis, dubium occurrit: quoniam de factu Ecclesia haber confu-  
tudo nullo contradicte, quod erant ej̄ episcopi in uotis orato-  
riis ieiuniorum, & peregrinationum, ac elemosynarii, quan-  
tus perpe-  
rus, dispenseant, ieiuniantur. Non uidetur ergo ue-  
rum quod in litera dicitur, sed voluntarie dicitum.

¶ Ad hoc dicuntur, quod uotum esse perpetuum contingit dupli-  
citer, scilicet per le, uel per accidens. Illud enim uotum est  
perpetuum per se, quod simpliciter & absolute prolatum per-  
petuum subintelligitur, ut uotum calificatus, uotum religionis  
& huiusmodi. Hac enim abque perpetuitatis prolatione pro-  
lata perpetuo subintelligi patet ex communī Ecclesiæ intel-  
lectu. Vnde hæc dicuntur perpetua per se. Illa autem que ab-  
solute & simpliciter prolate non subintelliguntur perpetuo,  
sed de eis quædam restat quandoque, an habeant perpetui-  
tatem uel non: dicuntur perpetua per accidens, ut uotum orato-  
riis, aut ieiuniorum, & huiusmodi. Author autem in litera de uo-  
tis perpe-  
rus per accidens: quia sermo eius est formalis & per se: & ad pro-  
positum suum uotum per se perpetuum optime deteruit, quia  
obligatio ad curam animalium est per se perpetua. Et quia liqui-  
do conflat huiusmodi uota, que sunt per se perpetua, Papæ  
referuntur esse: ideo author hoc absque probatione alia tam-  
quam manifestum dixit.

¶ In responsione ad primum eiusdem arriculi dubium occurrit:  
qua responso non uidetur sufficiere argumēto, quamvis uera  
dicat. Nam Hieronymus in argumento affirmit, dicens episco-

F pos maiores eff̄ presbyteris, magis & postea dominicæ dispensationis ueritate: Ecclesia nihil uidetur dici.

¶ Ad hoc dicuntur tripliciter. Prime quod am-  
bulatori, & ecclesie.

AD TERTIVM dicendum, q̄p  
sicut plebani & archidiaconi  
non habent principaliter curā,  
sed administrationē quādam  
q̄m quod eis ab episcopo comit  
titur, ita etiam ad eos non perti-  
net principaliter pastoralē offi-  
ciū, nec obligatio ponendam  
mam pro ouibus, sed in qua-  
nti participantē de cura. Vnde magis  
habent quoddam officium ad  
perfectionem pertinens, quād  
obtineant perfectionis statum.

## ARTICVLVS VI.

Vtrum status religio-  
rum sit perfec-  
tior, quam status prałatorum.

A D SEPTIMVM sic procedit  
Vñ q̄ status religio-  
rum sit perfec-  
tior, quam status prałatorum.  
Dominus. n. dicit Matth.  
19. Si uis perfectus esse, uade &  
uende omnia quæ habes, & da  
pauperibus, quod faciunt reli-  
gio. Non aut ad hoc tenentur  
episcopi, dicit enim 12. q. 1.  
Episcopi de rebus propriis, uel  
acquisitis, uel quicquid de pro-  
prio habent, hæc dibus suis de-  
relinquent. ergo religio sum in  
perfectioni statu quam episcopi.

¶ Pr. Perfectio principaliter  
coſit in dilectione Dei, q̄ in di-  
lectione proximi: sed status reli-  
gioſorum directe ordinatur ad di-  
lectionē Dei. Vñ & ex Dei scri-

dum rem inter episcopum & presbyterem & can-  
taria diversitatē dicit, q̄ magis & postea ecclesie  
tais ecclesiastica confundit: quoniam can-  
tari author de ipsa diversitate inter episcopum &  
autem author de ipsa diversitate inter presbyterem  
trahat hic, non de illius can. a. nec de illius respondeat.  
Et satis credens factum esse argumento ex prima pro-  
posito, fatus est, q̄ in responſione ad secundum enim in aliis ac  
etiam authoris feliciter curati se habent ad episcopum  
uoluntarie traditū cff., fed triplex funditus  
scilicet glo. 1. ad Cor. 12. Dion. & canon. Episcopum  
autem uoluntarie traditū cff., ita quod omnis de illis respondeat.  
¶ In responſione ad secundum enim in aliis ac  
etiam authoris feliciter curati se habent ad episcopum  
uoluntarie traditū cff., fed triplex funditus  
scilicet glo. 1. ad Cor. 12. Dion. & canon. Episcopum  
autem uoluntarie traditū cff., ita quod omnis de illis respondeat.  
¶ In responſione ad secundum enim in aliis ac  
etiam authoris feliciter curati se habent ad episcopum  
uoluntarie traditū cff., fed triplex funditus  
scilicet glo. 1. ad Cor. 12. Dion. & canon. Episcopum  
autem uoluntarie traditū cff., ita quod omnis de illis respondeat.  
¶ In responſione ad secundum enim in aliis ac  
etiam authoris feliciter curati se habent ad episcopum  
uoluntarie traditū cff., fed triplex funditus  
scilicet glo. 1. ad Cor. 12. Dion. & canon. Episcopum  
autem uoluntarie traditū cff., ita quod omnis de illis respondeat.  
¶ In responſione ad secundum enim in aliis ac  
etiam authoris feliciter curati se habent ad episcopum  
uoluntarie traditū cff., fed triplex funditus  
scilicet glo. 1. ad Cor. 12. Dion. & canon. Episcopum  
autem uoluntarie traditū cff., ita quod omnis de illis respondeat.  
¶ In responſione ad secundum enim in aliis ac  
etiam authoris feliciter curati se habent ad episcopum  
uoluntarie traditū cff., fed triplex funditus  
scilicet glo. 1. ad Cor. 12. Dion. & canon. Episcopum  
autem uoluntarie traditū cff., ita quod omnis de illis respondeat.

¶ Super Ques. 184. art. 1. p. 1.

IN art. 7. emendem q̄. nos ad cff. ut in uoto seruare  
paupertatis, & calificati ab solutio-

num ad ipsum actum, feliciter esse actualiter pauperem, carere actualiter uxore, concedendum est, & esse pfectio nem, instrumentaliter tamen: & sic non oportet multum disputare. Sed ubique que hac reperiret est esse perfectiones: fate re uerum id esse, sed cum grano falso, & ceteri instrumentaliter, non essentialiter. Id est autem actus secundum animi preparationem sunt perfectiones lo ge in altiori gradu, quam primo modo: quoniam sunt inseparabiles comites, seu effectus essentialis pfectionis, que in charitate consistit. Qui enim perfecte charitatis est, parasiticus est & uxore, & bonis omnibus carere propter Dei, aut proximi dilectionem, alioquin perfectus non est. Et propere statutus episcopalis, quan tum ex natura sua, nec notum certatur, nec notum paupertatis habet: & tamen alio est, & perfectior statutus religiosorum habentium hanc ueram. Sed enim est episcopali per fectionis, habere haec in preparatione anni.

**¶ Super Questionis  
centrismos in uagis-  
me quarti. Artic.  
tum octauum.**

I art. 8. eiusdem q aduerte primo titulum, quod hic non queritur de statu religioformi, & statu cura: faciendo uim in nomine, le ratione status: sed comparatur hic religiosi secundum genere statu exclusi episcopis: ita quod siue sunt in statu, siue non & quoconque nomine, quod hic est de rebus ipsius, an religiosorum genus pfectus sit generu curatorum minorum, hoc est, non episcoporum. De his enim lo lis est hic ferm.

In codem articulo circa primam comparationem, quae fit in litera quo ad bo nitatem inter genus religiosorum, & genus curatorum, quatenus illi religiosi

uirio & famulatu nominantur, ut Dion. dicit in 6. c. eccl. hierar. \* Status autem episcoporum uidetur ordinari ad dilectionem proximi, cuius cura superintendunt, unde & nominantur, ut patet p Aug. 19. de ciui. Dei. Ergo uidetur quod status religiosorum sit pfectior, quam status episcoporum. ¶ Prat. Status religiosorum ordinatur ad uitam cotemplatiuam, que potior est qua uita aetiuam, ad quam ordinatur status episcoporum. dicit n. Greg. in pastoral. \* quod per uitam aetiuam prodesse proximis cupiens Isaias officium predicationis appetit. Per cotem platiuam vero Hieremias amori. Conditoris sedulo inharetur desiderans, ne mitti ad praedicandum debet, contradicit. ergo uidetur quod status religiosorum sit perfectior quam status episcoporum.

SED CONTRA. Nulli licet a maiori statu ad minorē trahire, hoc enim est retro aspicere: sed pot aliquis a statu religionis transtire ad statutum episcopalem. Df. n. 18. q. 1. \* qd sacra ordinatio de monacho episcopum facit. ergo statutus episcoporum est perfectior, quam status religiosorum.

RESPON. Dicendum, quod sicut Aug. dicit 12. super Gen. ad literam. \* Semper agens prestantius est patiēre. In genere autem perfectionis secundum Dionys. episcopi se habent, ut pfectores, religiosi autem ut perfecti, quorum unum pertinet ad actionem, alterum autem ad passionem. Vnde de manifestum est, quod status

D perfectior potior est in episcopis, quam in religiosis.

A Ius dicit. Scio & abundare, & penitentia pati. Ad hoc autem maxime tenetur episcopi, quod omnia sua pro honore Dei, & salute sui gregis contemnunt, cu opus fuerit, uel pauperibus sui gregis largiēdo, uel rapinam bonorum suorum cum gaudio sustinēdo.

Ad II. dicendum, quod hoc ipsum quod episcopi intendunt his, que pertinent ad proximum dilectionem, prouenit ex abundantia dilectionis diuinæ. Vnde Dominus primo a Petro quasiuit, aum diligenter, & postea ei sui gregis curam commisit. Et Grego. dicit in pastorali. Si dilectionis testimonium est cura pastoralis, quis uirtutib. pollens, gem Dei renuit pacem, Pastorē summum conuincitur non amare. Hoc autem est maioris dilectionis signum, ut homo propter amicum etiam alij seruat, quam etiam si soli amico uelit seruire.

Ad III. dicendum, quod sicut Greg. dicit in pastorali. Sit pfectus in actione, pfectus in pfectu contemplatione superius, quia ad ipsos pertinet non solum ppter seiplos, sed propter instrutionem aliorum contemplari. Vnde Greg. dicit super Ezech. \* quod de perfectis uiris post contemplationem suam, redeuntib. dicit P. 14. Memoriam suauit tatus tuæ cruciabant.

**ARTICVLVS VII.**

**Vtrum presbyteri curati, & Archidiaconi  
contini majoris perfectionis,  
quam religiosi.**

A DOCTAVVM sic procedit. Videtur, quod etiā presbyteri, curati, & Archidiaconi, sint majoris perfectionis, quam religiosi. Dicitemus Chrysostom. in suo Dialogo. \* Si talem mihi aliquem adducas monachum, qualis, ut secundum exaggerationem dicam, Helias fuit: non tamen illi comparadus est, qui traditus populis & multorum peccata ferre prohibet esse sine abrenūciatione propriorum, sicut etiā dicendum est de alijs exteriorib. obseruantibus. Alio modo, potest confidari secundum pparationem animi, ut si homo sit paratus, si fuerit opus, oīa dimittere, uel distractuere: & hoc pertinet direcōe ad perfectionem. Vñ Aug. dicit in lib. de questionib. Euangeli. \* Ostendit Dominus filios sapientia intelligere, non in abstinentia, nec in manducando esse iustitiam, sed in equanimitate tolerandi inopiam. Vnde Aposto-

sunt, & isti curati, tria notanda occurruunt, qua diuersio ne agent. Primum est, prima ratio litera. Religiosi obligant uoto perpetuo ad suum perfectionis: curati non obligantur ad perpetuam curam animarum. ergo illi perfectiores sunt isti. Cōtra hoc name, institutus, quia licet ceteris paribus, facere aliquid cum uoto perfectius sit. Parte 1. c. 5. parum ante medium.

¶ Secundum est, ins. par. c. 5. parum ante medium. quis tantum cura: opus autem curati est animarum cura. Hoc autem constat longe esse prestantius: quoniam bonum genitissimum est quam bonum unitus. Et sic medio illius propriâ literâ ratio recte uidetur.

¶ Tercium est, secunda litera ratio ad idem. f. Curato non competit principale curam subditam habere, sicut episcopo: sed quedam particularia circa curam animarum eorum officio committuntur. Cōtra hoc enim instatur, quod f. proportionaliter curato sicut episcopo incubet cura animarum. Q. 1. art. 14. ad 2. & 15. art. 17. art. 8. c. 5. art. 1. & Mat. 1. & Mat. 1. 19.

Eadem loco, quod ex hoc ipso fenti, huius comparationis sequitur oppositum intet ab authore. Nam genus operis in episcopo & curato est idem. \* In lib. 6. de sacerdotio i ter princ. & med. 10. 5.